

Drauge

Galiausiai Gavėnia aiškiai iškelia bendruomeninį Dievo žodžio klausymosi ir pasninkavimo aspektą. Šventajame Rašte taip pat įvairiopa pabrėžiamas šis aspektas. Pavyzdžiui, Nehemijo knygoje pasakojama, kad tauta susirinko klausytis viešai skaitomos šios knygos ir pasninkaudama pasirengė išpažinti tikėjimą bei šlovinti Dievą, kad atnaujintų sandorą su juo (plg. Neh 9, 1–3).

Taip pat ir mūsų parapijos, šeimos, bažnytinės grupės ir vienuolių bendruomenės per Gavėnią yra kviečiamos leisti į keliavimą drauge, kad Dievo žodžio, taip pat vargšų ir žemės šaukimo klausymasis taptų bendro gyvenimo forma, o pasninkavimas skatintų tikrą atgailą. Taip žvelgiant, atsivertimas sietinas ne tik su kiekvieno žmogaus sąžine, bet ir su santykių stiliumi, dialogo kokybe, gebėjimu atsiverti tikrovės užduodamiems klausimams ir atpažinti tikrąjį troškimo orientyrą tiek mūsų bažnytinėse bendruomenėse, tiek teisingumo ir susitaikymo ištroškusioje žmonijoje.

Mielieji, prašykime malonės, kad Gavėnios metu mūsų ausys būtų atidesnės Dievui ir vargingiausiems. Prašykime tokios pasninko teikiamos stiprybės, kuri paveiktų ir mūsų kalbėseną, kad mažėtų žeidžiančių žodžių ir būtų daugiau erdvės kitų balsui. Ir stenkimės, kad mūsų bendruomenės taptų vietomis, kur kenčiančiųjų šauksmas išgirstamas, o klausymasis atveria išlaisvinimo kelius, idant taptume labiau pasirengę ir uolūs prisidėti prie meilės civilizacijos kūrimo.

Iš visos širdies laiminu jus visus ir jūsų Gavėnios kelionę.

Iš *Vatikano*, 2026 m. vasario 5-ąją, Šv. Agotos, mergelės ir kankinės, minėjimo dieną.

LEO PP. XIV

BENDRUOMENĖS SKELBIMAI

***KRYŽIAUS KELIAS

Mūsų bažnyčioje kiekvieną Gavėnios penktadienį apmąstomas Kryžiaus kelias po vakaro šv. Mišių.

***ŠVČ. SAKRAMENTO ADORACIJA

Kviečiame kiekvieną atrasti laiko per savaitę pabūti su Jėzumi Švč. Sakramente. Adoracija vyksta Kankinių koplyčioje: **Kasdien I-VII - 16:00-17:30 val.**

LITURGINIAI SKAITINIAI

23 P - Kun 19, 1–2. 11–18 • Ps 19, 8. 9. 10. 15 • † Mt 25, 31–46

24 A - Iz 55, 10–11 • Ps 34, 4–5. 6–7. 16–17. 18–19 • † Mt 6, 7–15

25 T - Jon 3, 1–10 • Ps 51, 3–4. 12–13. 18–19 • † Lk 11, 29–32

26 K - Est C 12. 14–16, 23–25 • Ps 138, 1–2a. 2bc–3. 7c–8 • † Mt 7, 7–12

27 P - Ez 18, 21–28 • Ps 130, 1–2. 3–4ab. 4c–6. 7–8 • † Mt 5, 20–26

28 Š - Jst 26, 16–19 • Ps 119, 1–2. 4–5. 7–8 • † Mt 5, 43–48

1 - II GAVĖNIOS SEKMADIENIS. Pr 12, 1–4a • Ps 33, 4–5. 18–19. 20. 22 • 2 Tim 1, 8b–10 • † Mt 17, 1–9

Tarnaujantys broliai

Parapijos klebonas ir vienuolyno gvardijonas

Paulius Saulius Bytautas OFM • mob. tel.: 068260227; El. p.: sauliusbytautas@yahoo.com

Parapijos vikaras Kazimieras Kasparavičius OFM • mob. tel.: 066836996

Parapijos vikaras Ramūnas Mizgiris OFM • mob. tel.: 061854604

Parapijos vikaras Antanas Grabnickas OFM • mob. tel.: 068025115

Parapijos vikaras Gediminas Numgaudis OFM • mob. tel.: 069835096

Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. Mergelėi Marijai parapija

įm. k. 190769729 • sąsk. nr.: LT904010041800022330, Luminor bankas

Vilniaus g. 2, LT-97125 Kretinga • mob. tel: 0 686 30227 • el. paštas: kretingosparapija@gmail.com

www.kretingospranciskonai.lt

Parapijos raštinės darbo laikas:

antradienį – penktadienį: 9:00 – 13:00 ir 15:00 – 18:00 val. • šeštadienį – sekmadienį: 9:00 – 14:00 val.

Mažesniųjų Brolių Ordino Lietuvos Šv. Kazimiero Provincijos Kretingos Apreiškimo vienuolynas

į. k. 191153971 • sąsk. nr. LT 044010041800032317, Luminor bankas

Laikraštėlių galite skaityti apsilankę parapijos internetinėje svetainėje

Laikraštėlių parengė Vilma Tamašauskienė

KELYJE

I GAVĖNIOS SEKMADIENIS
2026-02-22 NR.1365

Skaitinys iš Pradžios knygos (Pr 2, 7–9; 3, 1–7a)

Viešpats Dievas padarė žmogų iš žemės dulkių ir įkvėpė jam į nosį gyvybės alsavimą. Taip žmogus tapo gyva būtybe.

Viešpats Dievas užveisė sodą Edene, rytuose, ir ten įkurdino žmogų, kurį buvo padaręs. Iš žemės Viešpats Dievas išaugino įvairių medžių, gražių akims ir gerų maistui, su gyvybės medžiu sodo viduryje ir gero bei pikto pažinimo medžiu.

O žaltys buvo sutesnis už visus kitus laukinius gyvulius, kuriuos Viešpats Dievas buvo padaręs. Jis paklausė moterį: „Ar tikrai Dievas sakė: ‘Nevalgysite nuo jokio medžio sode!’?“

Moteris atsakė žalčiui: „Vaisius sodo medžių mes galime valgyti. Tik apie vaisių medžio sodo viduryje Dievas sakė: ‘Jūs nuo jo nevalgysite nei jo liesite, kad nemirtumėte!’“

Bet žaltys tarė moteriai: „Jūs tikrai nemirsite. Ne! Dievas gerai žino, kad atsivers jums akys, kai tik jo užvalgysite, ir jūs būsite kaip Dievas, kuris žino, kas gera ir kas pikta.“

Kai moteris pamatė, kad tas medis buvo geras maistui, kad jis buvo žavus akims ir kad tas medis žadėjo duoti išminties, ji skynėsi jo vaisiaus ir valgė; davė jo ir savo vyrui, buvusiam su ja, ir jis valgė. Tuomet abiejų akys atsivėrė ir jiedu suprato esą nuogi. Jie susiuvo figmedžio lapus ir pasidarė sau juosmens aprišalus.

Atliepiamoji psalmė Ps 50 (51), 3–4. 5–6a. 12–13.14 ir 17 (P.: plg. 3a)

P. Pasigailėk mūsų, Viešpatie, – mes tau nusidėję.

Pasigailėk manęs, Dieve, iš savo gerumo, †
iš savo begalinio gailėstingumo

sunaikink maištingus mano darbus.

Nuplauk ir numazgok mano kaltę, *

nuvalyk nuo manęs mano nuodėmę! – P.

Savo maištingus darbus aš gerai pažįstu, *
nuolat man prieš akis mano nuodėmė.

Tau, tikrai tau nusidėjau, *

dariau, ką laikai tu piktybe. – P.

Sukurk man tyrą širdį, o Dieve, *

manyje atsidavusią dvasią atnaujink.

Neatstumki manęs nuo savo Artumo, *

neatimk savo dvasios šventosios. – P.

Išganymo džiaugsmą man vėl sugrąžinki, *

dvasios uolumas mane tepalaiko.

Viešpatie, atverk mano lūpas, *

ir mano burna skelbs tavo šlovę. – P.

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus Laiško romiečiams (Rom 5, 12–19)

Broliai ir seserys!

Kaip per vieną žmogų nuodėmė įėjo į pasaulį, o per nuodėmę mirtis, taip mirtis prasisverbė į visus žmones, nes visi nusidėjo.

Nuodėmė buvo pasaulyje ir iki Įstatymo, bet, nesant Įstatymo, nuodėmė negalėjo būti įskaitoma. Vis dėlto nuo Adomo iki Mozės mirtis valdė net tuos, kurie nebuvo padarę nuodėmių, panašių į nusikaltimą Adomo, kuris buvo Būsimojo pirmavaizdis.

Bet ne taip yra su dovana kaip su kalte. Jei dėl vieno žmogaus nusidėjimo turėjo mirti daugelis, tai dar labiau Dievo malonė ir vieno žmogaus, Jėzaus Kristaus, malonės dovana su kaupu atiteko daugybei. Ne, ne taip yra su dovana kaip su vieno žmogaus nusikaltimu. Juk teismas virto pasmerkimu dėl vieno kaltės, o malonė iš daugybės nusikaltimų atvedė iki nuteisinimo.

Jei dėl vieno žmogaus nusikaltimo mirtis įsiviešpatavo per tą vieną, tai nepalyginti labiau tie, kurie su pertekliu gauna malonės bei teismo dovaną, viešpataus gyvenime per vieną Jėzų Kristų.

Taigi, kaip vieno žmogaus nusikaltimas visiems žmonėms užtraukė pasmerkimą, taip vieno teisus darbas visiems laimėjo nuteisinimą, kad gyventų. Kaip vieno žmogaus neklusnumu daugelis tapo nusidėjėliais, taip ir vieno klusnumu daugelis taps teisūs.

Posmėlis prieš Evangeliją Mt 4, 4b

Žmogus gyvas ne vien duona, bet ir kiekvienu žodžiu, kuris išeina iš Dievo lūpų.

Iš šventosios Evangelijos pagal Matą (Mt 4, 1–11)

Anuo metu Jėzus buvo Dvasios nuvestas į dykumą, kad ten būtų velnio gundomas. Iš-pasninkavęs keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, jis buvo labai alkanas.

Prie jo prisitartino gundytojas ir tarė: „Jei tu Dievo Sūnus, liepk, kad šie akmenys pavirstų duona.“

Bet Jėzus atsakė: „Parašyta: *Žmogus gyvas ne viena duona, bet ir kiekvienu žodžiu, kuris išeina iš Dievo lūpų.*“

Tada velnias jį paima į šventąjį miestą, pastato ant šventyklos šelmens ir sako: „Jei tu Dievo Sūnus, pulk žemyn, nes parašyta: *Jis lieps savo angelams globoti tave, ir jie nešios tave ant rankų, kad neužsigautum kojos į akmenį.*“

Jėzus jam tarė: „Taip pat parašyta: *Negundyk Viešpaties, savo Dievo.*“

Velnias vėl paima jį į labai aukštą kalną ir, rodydamas viso pasaulio karalystes bei jų didybę, sako: „Visa tai aš tau atiduosiu, jei parpuolęs pagarbinsi mane.“

Tada Jėzus taria: „Eik šalin, šėtone! Juk parašyta: *Viešpatij, savo Dievą, tegarbink ir jam vienam tetarnauk!*“

Tuomet velnias nuo jo atsitraukė; štai angelai prisitartino ir jam tarnavo.

Minint **Telšių vyskupijos Šimtmečio metus**, įprastas Telšių vyskupijos logotipas buvo praturtintas Šimtmečio metų akcentais. Logotipo centre pavaizduotas šv. Justinas, filosofas ir kankinys, kuriam pavesta globoti Telšių vyskupiją.

Šv. Justinas gyveno apie 110-165 metus ir pagarsėjo apologijomis, t. y. raštais, ginančiais krikščionybę. Jis buvo labai išsilavinęs ir turėjo subūręs aplink save tikrosios filosofijos – krikščionybės pažinti ištroškusių mokinių būrį. Šv. Justinas nešiojo filosofo drabužį – specialią tuniką, kuri jam buvo tarsi „sutana“, nors jis pats nebuvo dvasininkas.

Logotipe pavaizduotas šventasis rankoje laiko knygą – ritinį, o šalia jo yra į žemę įsmeigtas kardas, kurio pagalba jam buvo įvykdyta mirties bausmė, nes neatsizadėjo krikščioniškojo tikėjimo. Kardą dengia palmės šaka. Palmė ankstyvojoje Bažnyčioje buvo kankinystės ženklas.

Šimtmečio metų logotipu 2026 metais yra ženklinami svarbesni vyskupijos dokumentai, Šimtmečio metų leidiniai, o piligrimai antspaudą su Šimtmečio metų logotipu galės gauti Telšių katedroje, Žemaičių Kalvarijos bazilikoje ir Klaipėdos Marijos Taikos Karalienės bažnyčioje.

/Telšių vyskupijos kurijos informacija/

Popiežius Leonas XIV Žinia 2026 m. Gavėnios proga

Klausytis ir pasninkauti. Gavėnia kaip atsivertimo laikas

Brangūs broliai ir seserys!

Gavėnia yra laikas, kai Bažnyčia su motinišku rūpestingumu kviečia, kad Dievo slėpinys vėl atsidurtų mūsų gyvenimo centre, kad mūsų tikėjimas atgautų polėkį ir širdys nebūtų užgožtos kasdienių rūpesčių bei išsiblaškimų.

Kiekviena atsivertimo kelionė prasideda tada, kai leidžiame Dievo žodžiui mus pasiekti ir priimame jį nuolankia dvasia. Taigi yra ryšys tarp Dievo žodžio dovanos, svetingumo erdvės, kurią jam atveriamė, ir jo atliekamos permainos. Todėl Gavėnios kelionė tampa palanki proga įsiklausyti į Viešpaties balsą ir atnaujinti sprendimą sekti Kristumi, kartu su juo eiti keliu, vedančiu į Jeruzalę, kur įvykdomas jo kančios, mirties ir prisikėlimo slėpinys.

Klausytis

Šiais metais norėčiau atkreipti dėmesį pirmiausia į tai, kaip svarbu suteikti erdvę Žodžiui per *klausymąsi*, nes pasirengimas klausytis yra pirmasis ženklas, išreiškiantis norą užmegzti santykį su kitu.

Pats Dievas, apsieikšdamas Mozei iš degančio krūmo, parodo, kad klausymasis yra esminė jo būties savybė: „Aš mačiau savo tautos vargą Egipte, girdėjau jų skundo šauksmus“ (Iš 3, 7). Įsiklausymu į engiamųjų šauksmą pradeda išlaisvinimo istorija, į kurią Viešpats įtraukia ir Mozę, siųsdamas jį atverti išgelbėjimo kelią savo pavergtiems vaikams.

Jis yra įtraukiantis Dievas, jis šiandien pasiekia ir mus per mintis, jaudinančias jo širdį. Todėl Žodžio klausymasis liturgijoje moko mus teisingiau klausytis tikrovės: tarp daugybės balsų, skambančių mūsų asmeniniame ir visuomeniniame gyvenime, Šventasis Raštas padeda mums atpažinti iš kančios ir neteisybės kylantį balsą, kad jis neliktų be atsako. Įžengti į šią vidinio atvirumo nuostatą reiškia leisti, kad Dievas šiandien mus mokytų klausytis taip, *kaip* jis, idant suvoktume, jog „vargšų padėtis yra šauksmas, kuris žmonijos istorijoje nuolat reikalauja atsako iš mūsų gyvenimo, visuomenės, politinių ir ekonominių sistemų, o ypač iš Bažnyčios“ [1].

Pasninkauti

Gavėnia yra laikas klausytis, o *pasninkavimas* – konkreti praktika, parengianti priimti Dievo žodį. Susilaikymas nuo maisto yra labai sena ir nepakeičiama asketinė pratyba atsivertimo kelyje. Pasninkaujant įtraukiamas kūnas, ir būtent todėl akivaizdžiau pasirodo, ko mes „alkstame“ ir ką laikome esminiu dalyku savo išgyvenimui. Todėl pasninkas padeda atskirti ir sutvarkyti „apetitus“, išlikti budriems alkstant ir trokštant teisingumo, nepasiduodant rezignacijai, mokantis, kad alkis ir troškulys taptų malda bei atsakomybe dėl artimo.

Šventasis Augustinas dvasiškai subtiliai rašo apie šį širdies sergėjimą ir atskleidžia jį lydinčią įtampą tarp dabarties ir išsipildymo ateityje: „Žemiškajame gyvenime žmonės alksta ir trokšta teisingumo, bet patirti pasotinimą skirtingame gyvenime. Angelai sotinasi šia duona, šiuo maistu. Žmonės, priešingai, jo alksta, jie visi to siekia ir trokšta. Šis troškimas išplečia sielą, padidina jos gebėjimus“ [2]. Taip suprantamas pasninkas padeda mums ne tik drausminti troškimą, jį nutyrinti ir labiau išlaisvinti, bet drauge ir išplėsti, kad jis būtų nukreiptas į Dievą ir orientuotas į gėrio darymą.

Tačiau norint, kad pasninkas išlaikytų savo evangelinę tiesą ir išvengtų išpuikusios širdies pagundos, jis visada turi būti išgyvenamas su tikėjimu ir nuolankumu. Pasninkas turi būti grindžiamas bendryste su Viešpačiu, nes „kas nemoka maitintis Dievo žodžiu, tas iš tikrųjų nepasninkauja“ [3]. Pasninkas, regimai ženklinantis mūsų vidinį įsipareigojimą – padedant malonei – atsikratyti nuodėmės ir blogio, turi apimti ir kitas apsiribojimo formas, kurios padėtų mums įgyti nuosaikesnį gyvenimo būdą, nes „tik griežtumas sau daro krikščionišką gyvenimą stiprų ir autentišką“ [4].

Todėl norėčiau pakviesti jus praktikuoti labai konkretų ir dažnai menkai vertinamą susilaikymo būdą, t. y. susilaikyti nuo žodžių, kurie žeidžia ir skaudina mūsų artimą. Pradėkime nuo kalbos nuginklavimo, atsisakydami aštrių žodžių, skubotų nuosprendžių, blogų atsiliepimų apie nesančius šalia ir negalinčius apsiginti ir šmeižtų. Verčiau stenkimės išmokyti pasverti žodžius ir puoselėti malonų geranoriškumą: šeimoje, tarp draugų, darbo vietoje, socialiniuose tinkluose, politinėse diskusijose, medijose, krikščioniškose bendruomenėse. Tada daug neapykantos žodžių užleis vietą vilties ir taikos žodžiams.